

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Central) M. Țurcan

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actelor de inspecție și recalcularea impozitelor achitate la perfectarea declarațiilor vamale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 01 decembrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actelor de inspecție și recalcularea impozitelor achitate la perfectarea declarațiilor vamale.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux” a menționat că la data de 13, 18 și 19 octombrie 2016, a importat mărfuri pe teritoriul Republicii Moldova pentru a fi comercializate și anume: anvelope pneumatice conform contractului nr. 09/06/2016 –TIRES-1 din 09 iunie 2016, iar în acest sens a perfectat declarațiile vamale primare.

Invocă faptul că prin actele de inspecție din 13, 18 și 19 octombrie respectiv, organul vamal a dispus rectificarea cheltuielilor de transport Qingdao-Chișinău pînă la 43 804,20 lei, 43 693,76 lei și 43 616,32 lei, aplicînd prevederile art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal.

Consideră că colaboratorii vamali neîntemeiat au rectificat cheltuielile de transport Qingdao-Chișinău, deoarece conform ordinului de plată din 07 octombrie 2016 eliberat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Moldcontainer Co”, cheltuielile de transport au constituit suma de 1 600 dolari SUA, iar conform facturii Pro Forma din 20 octombrie 2016, eliberată de

Societatea cu Răspundere Limitată "Cargo-Master", suma cheltuielilor de transport Qingdao-Chișinău au constituit suma de 1 400 dolari SUA.

Prin urmare, consideră ilegale actele de inspecție din 13 octombrie 2016, 18 octombrie 2016 și 19 octombrie 2016 privind rectificarea cheltuielilor de transport, deoarece la momentul devăării, au fost prezentate toate actele necesare privind prețul cheltuielilor de transport.

Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux" solicită anularea actului de inspecție nr. IM4I67604 din 13 octombrie 2016, anularea actului de inspecție nr. IM4I68580 din 18 octombrie 2016, anularea actului de inspecție nr. IM4I68881 din 19 octombrie 2016, obligarea Biroului Vamal Chișinău de a aplica metoda de calcul a valorii în vamă a mărfii importate, conform art. 10 alin. (2) și art. 11 al Legii privind tariful vamal și obligarea Biroului Vamal să recalculeze impozitele achitate la perfectarea declarațiilor vamale cu restituirea plăților achitate excesiv în mărime de 11 916 lei, 11 946,60 lei și 2 775,84 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux".

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a concluzionat că nu poate fi reținut ca probă confirmatoare a costului cheltuielilor de transport conturile la care face referire reclamantul, or în acest sens nu au fost prezentate ordinele de plată pentru transportul dat, prin care să se confirme cât de fapt a achitat pentru transport.

Astfel, prima instanță a concluzionat că reclamantul nu a prezentat facturile menționate la momentul vămării mărfii importate.

De asemenea, prima instanță a reținut că organul vamal a identificat în sistemul informațional declarații vamale, în care pentru aceeași categorie de marfă (anvelope pneumatice din cauciuc pentru autoturisme/camioane), pentru același mod de transport, distanță parcursă, a fost aplicată metoda nr. 1 în rubrica 43, însă cheltuielile de transport pentru marfa importată au fost indicate mult mai mari.

În consecință, prima instanță a conchis că organul vamal corect a aplicat metoda nr. 6 de determinare a valorii în vamă a mărfii, motiv pentru care cererea de chemare în judecată este neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux" și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2017.

La 02 ianuarie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux", în motivarea recursului a menționat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material și anume prevederile Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

Menționează că la momentul devăării mărfii, au fost prezentate toate actele necesare devăării privind prețul cheltuielilor de transport în valoare de 1 600 dolari SUA și 1 400 dolari SUA.

Deci, recurentul consideră că s-a conformat tuturor prevederilor pct. 13 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, prezentând actele necesare în acest sens.

La fel, recurentul relevă că în actele de inspecție nu se face referire la careva date concrete privind existența unor divergențe între datele din acte și existența unei discrepante între prețul

declarat și valoarea mărfurilor importate anterior de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux”.

Sustine că Biroul Vamal Centru, în lipsa unor motive întemeiate a indicat că Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux” a introdus careva date contradictorii în acte.

Or, la momentul devămării mărfii, au fost prezentate acte din care rezultă că valoarea transportului corespunde valorii tranzacției și a prețului efectiv plătit sau plătit.

Mai mult ca atât, au fost prezentate toate actele solicitate de organul vamal, fiind prezentate incluziv și alte documente adiționale.

Consideră că organul vamal nu a motivat necesitatea recomandării aplicării metodei de rezervă și nu a făcut referire la sursele utilizate pentru determinarea valorii în vamă a transportului prezentate de Societatea cu Răspundere Limitată ”Catol Lux”.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2017.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 02 ianuarie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Catol Lux".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari